

2384/2 1552

2.N

כמרו

מחלקת המע"ד

DOC 03364

פאריס

ט"ו בכסלו תשי"ד
22 בנובמבר 1953

15 / ש"מ

משרד החוץ
דאר ופוסט ביום
25. 11. 1953

33/11083/10

אל : הרמטכ"ל
העוק: א/מ יחוספט חרכבי
המנכ"ל
מע"ד
פאה : י. צור

מוטקה ידידי

בעוד ימים מספר יגיע אליך סניג, ואני משער כי בשיחה שחנהלנה ביניכם היקבע דרך הפעולה העתידה של הנספחות הצבאית בפאריס. סכיון שאני רואה את עבודתה של זו כחלק בלתי-נפרד מעבודת השגרירות - על כך דיברנו רבות בשיחתנו האחרונה הזכורה לך בודאי - אני רוצה להביא לפניך את דעתי, שאינה עולה בד בבד בכמה נקודות עם הפיטחו של סניג.

משיחתי עם סניג הביננותי, שיש ברעתו לחזור אנא כעבור חדשים מספר. אינני בא לחלוק על נימוקיו שהם אישיים ברובם, ומחוך כך אין לי הזכות לקבוע עמדה נגד החלטתו. אך עלי להעיר את השומת לבך לעובדה, שהימצאו של נספה צבאי בהפקיד מסויים שנתיים ימים בלבד אינה לטובת העבודה. כשגריר או איז כן גם נספה צבאי זקוק לששה חדשים לפחות עד שהוא נכנס לעבודה ומתמלא תפקיד החדש. ששת החדשים האחרונים לכהונתו עומדים לפי הרוב בסימן יציאה וגורמים ממילא להחלשת המח. נמצא שאנו נהנים ממלוא הקצב של המעולה וממלוא ההשפעה של הקשרים במשך שנה אחת בלבד, דבר שאין בו משום הגיון ומשום הסכון בזהות.

יחד על כן: עובר דיפלומטי המועבר ממקום כהונה אחד למשנהו מביא עמו נסיון של טכניקה דיפלומטית ושל מגע עם אנשים. ואילו קצין צבאי, אשר יתמנה למשרת נספה צבאי, צריך ללמוד את התורה כולה על דגל אחת, מאחר שהוא יבוא, כפי שניתן לשער, מצוייד בנסיון צבאי בלבד ולא בנסיון דיפלומטי. במקרה שסניג יעזוב את משרתו בחדשים הקרובים, אני חרד מאד למלא מקומו. איש זה צריך להיות אדם בעל דוגה צבאית גבוהה, מכוונד למדי (בהתאם לגיל קטמוצא של הנספחים הצבאיים האחרים), מנוסה בסו"מ דיפלומטי ורגיל בחברה. נוסף לזה, שליטתו בצומתים צריכה להיות ללא פגם. ספק אם נמצא בנקל אדם מסוג זה בין הקצינים הבאים בחשבון לתפקיד זה.

אין לשכוח גם זאת, כי בשגרירות פאריס התחלף השנה השגריר, וחילופין בנספחות הצבאית יש בהם כדי להחריף את בעיה הקשרים הנשארים ללא המשך.

מחוך כל הנימוקים האלה אינני שש לקרוא חילופי-גברי בנספחות הצבאית כאן. אני חוזר ואומר, שלא הייתי רוצה להכריע כנגד הנימוקים האישיים הרציניים מאד שהביע לפני סניג, אך יש לקחת בחשבון את מעמדה של השגרירות בכללה ואת צרכי הנספחות הצבאית בפאריס ברגע זה.

../.

2384/2

1552

מכל מקום, גם אם לא נוכל לשנות את החלטתו של סנייה, אינני רואה את התביון בדבר שסגנון, אוטו דון, יוצא מכאן סמך לעויבות. דרך התביון אומרת, שאין להחליף שני אנשים העובדים בשות מסויים בבת אחת, ואם אתר סתם עוזב - יש להשאיר את השני במקומו, כדי שיהיה לעזר לאדם החדש שיקבל את התכונה על שכמו. יהיה אשר יהיה התסדר אשר יוצע ע"י סנייה: שרון יעזוב את משרתו לפניו, או הוא יקדים את צאתו. לזו של דון - אני סבור כי החלפת שניהם במשך תקופה קצרה לערך עשויה לערער את המבנה של הנספחות. עדיין לא נכנסתי לעומקה של עבודת הנספחות, וקשה לי לומר אם יכולה המחלקה, כפי שמציע סנייה, להשאיר ללא סגן-נספה לתקופה מסויימת. כשאני לעצמי הייתי מקבל את ההצעה הזאת, אילו היה ברור לי כי הנספחות יכולה להשאיר ללא אדם נוסף לא רק עכשיו אלא לאורך ימים. אך לדברי סנייה עצמו יהיה הנספה החדש דוק לסגן, ואם כך הדבר - אין תביון בתקופת-ביניים זו, שבה יועבר הסגן דוק בזמן שהמבנה עליו גם הוא מתכוונן לעזוב את העבודה.

הידיק עבודתה של הנספחות במארים ידועה לך היטב, ואינני צריך לומר לך מה הסדר ייגרם לנו באם יימנע כושר עבודתה. ומה גם שהטעמים לפינויים עליהם מדובר אינם נובעים מחוץ צרכי העבודה כאן אלא מטעמים אחרים: אישיים במקרה של סנייה, טעמי הכשרה צבאית במקרה של דון. דבר זה עלול לחזיק במיוחד בתקופת שאנו עומדים בה כאן בארצות, ~~המבנה~~ בטימן הידוק יחסינו הצבאיים עם מדינה זו והגברת הטיבותה של עבודה הרכש.

אני מעמיד לפניך את הבעיה ומבקש ממך לדון בה בכובד-ראש עם עוזריך ועם משרד החוץ.

בברכה,

יעקב צור
סגן ישראלי